

Zmŕtvychvstalý Kristus nám prináša pravý pokoj

*„Ajhľa, kameň odvalený!
prázdny hrob -
Z lona smrti unikol víťaz oslávený!“*

Takto začína oslavná pieseň, ktorú vzkriesenému Kristovi vyspieval náš najväčší slovenský básnik, P. O. Hviezdoslav. I naše srdcia sú v tieto Veľkonočné sviatky naplnené radosťou z Kristovho víťazstva. Aj my prežívame tú jedinečnú a nenahraditeľnú atmosféru radosti zo vzkriesenia. Aj my spievame radostné „Aleluja“, ktoré sa ozýva celým svetom.

Pred nami je prázdny hrob! Pred nami stojí ten, ktorý z neho vyšiel živý. Pred nami stojí zmŕtvychvstalý Kristus a prináša nám veľkonočné dary! Medzi nimi aj dar pokoja. Zastavme sa pri tomto dare, ktorý nám Ježiš získal svojim zmŕtvychvstaním.

Pýtame sa: Aký je Kristov pokoj?

Je to pokoj, ktorý je iný než ten, ktorý nám núka svet. Je to pokoj, ktorý vládne medzi Synom a Otcom. Je to pokoj, ktorý Ježiš získal aj pre nás. Nie je to klamný pokoj tohto sveta, ktorý spočíva v pohodlí zmyslov a vo vonkajšej bezstarostnosti. Je to pokoj božský, kotviaci v samom Bohu a dávajúci duši neochvejnú istotu a pevnosť vo všetkých životných okolnostiach a situáciách.

Ziaľ, že dnešný človek neraz nestojí o tento Kristom núkaný a Kristom dávaný pokoj. Človek sice hľadá pokoj, ale hľadá ho na nesprávnom mieste.

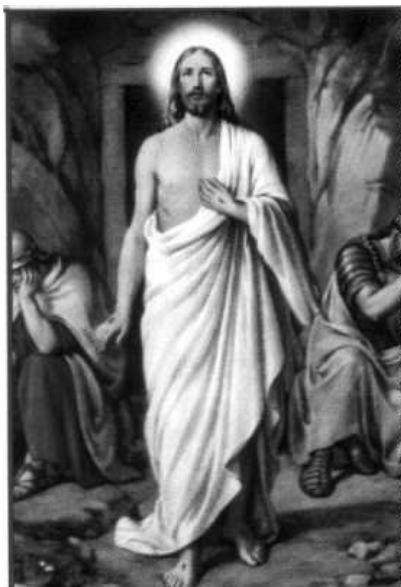
Jeden si povie: „Keď dosiahnem to, čo som si naplánoval a urobím vytúženú a vysnenú kariéru, potom už budem mať konečne pokoj.“

Druhý povie: „Musím získať čo najviac majetku, čo najviac peňazí, čo najviac bohatstva. Vtedy budem mať až pokoj!“

Iný vidí ten pokoj v zaháľaní a sladkom ničnerobení. Iný ho hľadá v užívaní pozemských rozkoší a dobier, iný si myslí, že získa ten pokoj tým, keď zaleje svoje problémy alkoholom.

Ale všetci sa mýlia, veľmi sa mýlia! Nič z toho im pravý a trvalý pokoj neprinesie.

Kariéra? Vysoké postavenie? - Myslíš, že to je pokoj? Skôr naopak! To je neustály strach, kedy, kde a kto mi podrazí nohy a bude sa tlačíť na moje miesto, bude ho chcieť obsadiť a získať.

Peniaze? Bohatstvo? Majetok? - myslíš, že to je pokoj? To je opäť len strach, že môžem o to ľahko prísť, až veľmi ľahko! Stačí jedna prírodná katastrofa alebo jeden šikovný zloděj alebo jeden závistlivec, ktorý zoberie krabičku zápaličiek, vytiahne jednu z nich, škrtne a príloží.

Zaháľanie a ničnerobenie? - Myslíš, že to je pokoj? Po krátkom čase sa z toho stáva nuda, nekonečná nuda.

Užívanie rozkoší a pozemských dobier? - Myslíš, že to je pokoj? Za chvíľu ti tie rozkoše nahľadajú zdravie a zničia nervy a je po pokoji.

A alkohol? Ten problém veru nevyrieši. Ten problémy ešte zväčšuje a prináša ešte väčší nepokoj nielen tebe, ale i tvojej rodine, tvojmu okoliu.

Brat, sestra - tu nikde pokoj nehľadaj! Tu ho nikde nenájdeš! To je omyl, veľký omyl, za ktorý sa draho platí. Lebo celý život potom prežiješ v neustálom nepokoji, žijeme v neistote a strachu, čo prinesie zajtrašný deň a priam chorobne sa trasíme aj o to málo, čo máme.

A náš život končí iróniou. Hroznou iróniou. Dáme si napísať na náhrobný kameň už zaživa: „Odpocívaj v pokoji!“ „Ale v akom pokoji?“ Veď aj by som neveril Kristovi a jeho pokojiu na tomto svete, vo večnosti ho nenájdem!

Istý španielsky časopis uverejnil zaujímavú výzvu. Pod veľkým obrazom Pána Ježiša bol takýto text:

*„Hľadá sa
Ježiš z Nazareta, 33 ročný,
tmavšej pleti, čierne vlasy a brada,
rany na nohách a na rukách.“*

Sprevádza ho 12 nekompromisných spoločníkov.

Často sa zdržiava v kruhu chorých, malomocných, trpiacich a chudobných.

Pohoršuje ľudí revolučnými heslami, ako napríklad:

Milujte sa navzájom!

Odpúšťajte svojim nepriateľom!

Modlite sa za svojich nepriateľov!

Keď ho nájdete - choďte po jeho stopách!

Aká odmena vás čaká?

Hlboký, vnútorný pokoj a večný život!

Radosť navždy!“

Bratia a sestry a tento Ježiš tu teraz pred nami stojí! Stojí pred nami s oslávenými ranami svojho umučenia a s trvalým pokojom, ktorý nám priniesol svojim zmŕtvychvstaním a ktorý nám teraz ponúka.

Chceš ty, ubolená duša, naliať balzamu pokoja do tvojho, ustavičným zhorom, prácou a nepokojom, doráňaného vnútra?

Pod k Ježišovi! On ti ho dáva!

Kde ho dáva,

V našom farskom chráme! V našom bohostánku! V svätej hostii, kde neustále žije a čaká aj na Teba oslávený, zmŕtvychvstalý Kristus!

Hlboké a radostné prežitie Veľkonočných sviatkov, pravý a trvalý pokoj všetkým obyvateľom, ale aj hosťom Klčova zo srdca žela a vyprosuje Váš duchovný otec

Amantius Akimjak, farár

Príhovor starostu obce

Vážený spoluobčania, s príchodom jari nastáva čas na ďalšie práce, ktoré chceme v tomto roku realizovať.

Čaká nás ďalšia práca pri výstavbe vodovodu a kanalizácie, ktorá sa začne v priebehu prvého polroka 2002 po prísune štátnej dotácie. Ďalej chceme dokončiť rekonštrukciu verejného osvetlenia, ktorá je už započatá, splynifikovať kultúrny dom a obecný úrad.

V ďalšom polroku je v pláne skolaudovať „Dom smútku“ a výstavbu operného múru pri potoku pred p. Piľom.

K tomuto všetkému potrebujeme všetci pevné zdravie a Božie požehnanie. Zároveň všetkým občanom vyprosujem požehnané Veľkonočné sviatky

starosta obce Klčov

**POSOLSTVO SVÄTEHO OTCA
JÁNA PAVLA II.
K 39. SVETOVÉMU DŇU
MODLITIEB ZA POVOLANIA**

21. apríla 2002 – 4. vekonočná nedeľa

Povolanie k svätosti

Ctihodní bratia v biskupskej službe,
najdrahší bratia a sestry!

1. *Všetkým vám Bohom milovaným, povolaným svätým: Milosť vám a pokoj od Boha, nášho Otca, i od Pána Ježiša Krista (Rim 1, 7).* Tieto slová apoštola Pavla kresťanom v Ríme nás uvádzajú do témy nastávajúceho Svetového dňa modlitieb za povolania: „Povolanie k svätosti. Svätosť! To je milosť a cieľ každého veriaceho, ako nám to pripomína *Kniha Levitikus „Hovor celej izraelskej pospolitosti a povedz im: Budte svätí, lebo ja, Pán, váš Boh, som svätý!“ (19, 2).*

V apoštolskom liste *Novo millennio ineunte* vyzývam, aby sa celý pastoračný program niesol v „perspektíve svätosti (č.30). Tým sa má „vyjadriť presvedčenie, že ak je krst opravdivé vkročenie do Božej svätosti prostredníctvom začlenenia sa do Krista a prijatia Ducha Svätého, bolo by nezmyselné uspokojiť sa s nejakým priemerným životom, prežívaným v znamení minimalistickej etiky a povrchnej religiozity... Je príhodný čas znovu presvedčivo predostrieť všetkým túto vysokú úroveň každodenného kresťanského života. Celý život cirkevného spoločenstva a kresťanských rodín musí viesť týmto smerom (č. 31).

Prvoradou úlohou Cirkvi je sprevádzať kresťanov na cestách svätosti, aby sa – osvietení múdrosťou viery – učili spoznávať a kontemplovať Kristovu tvár a objavovať v ňom svoju pravú identitu a poslanie, ktoré Pán každému zveruje. Takto budú postavení *na základe apoštolov a prorokov; hlavným uholným kameňom je sám Kristus Ježiš. V ňom celá stavba pevne pospájaná rastie v svätý chrám v Pánovi (Ef 2, 20-21).*

Cirkev v sebe zahŕňa všetky povolania, ktoré Boh vzbudzuje vo svojich deťoch a sama seba utvára ako svetelný odraz tajomstva Najsvätejšej Trojice. Ako „ľud zjednotený v jednote Otca, Syna i Ducha Svätého nesie v sebe tajomstvo Otca, ktorý všetkých volá, aby posväcovali jeho meno a plnili jeho vôľu. Zároveň spravuje tajomstvo Syna, ktorý – poverený Otcom ohlasovať Božie kráľovstvo – pozýva všetkých, aby ho nasledovali. Je aj nositeľkou tajomstva Ducha Svätého, posväcujúceho tých, ktorých si Otec prostredníctvom svojho Syna, Ježiša Krista, vyvolil, pre ich poslanie.

Práve preto, že cirkevné spoločenstvo je priestorom, kde sa prejavujú všetky mnohoraké povolania vzbudené Pánom, bude sa v súvislosti so Svetovým dňom modlitieb za povolania konať 21. apríla tohto roku, na štvrtú veľkonočnú nedeľu, Tretí kontinentálny kongres pre povolania k posvätnéj službe a k zasvätenému životu v Severnej Amerike. S radosťou pozdravujem jeho organizátorov i účastníkov, žehnám im a veľmi sa teším z tohto podujatia, ktoré reaguje na jeden z kľúčových problémov Cirkvi v Amerike a novej evanjelizácie kontinentu. Vyzývam všetkých, aby sa modlili, nech toto významné stretnutie vzbudí medzi kresťanmi Nového sveta obnovené nasadenie a obetavejší zápal v službe povolaniam.

2. Cirkev je „domom svätosti a Kristova láska, vyliala Duchom Svätým je jeho dušou. V ňom si všetci kresťania navzájom pomáhajú objavovať a uskutočňovať vlastné povolanie: v počúvaní Božieho slova, modlitbe, v pravidelnom sviatosťnom živote a v neustálom hľadaní Kristovej tváre v každom bratovi. Takto každý podľa vlastných darov napreduje na ceste viery, ktorá vzbudzuje nádej a je činná v láske (porov. *Lumen gentium*, 41), zatiaľ čo Cirkev „odhaľuje a nanovo prežíva nekonečné bohatstvo tajomstva Ježiša Krista (*Christifideles laici*, 55) a zaisťuje, aby svätosť Boha prenikla do každého životného stavu a situácie, čím sa všetci kresťania stanú robotníkmi v Pánovej vinici a budú tvoriť Kristovo mystické telo.

Hoci každé povolanie v Cirkvi je v službe svätosti, niektoré – ako povolania k posvätnéj službe a k zasvätenému životu – jej slúžia osobitným spôsobom. Vyzývam preto všetkých, aby zvlášť na tieto povolania upriamili dnes svoju pozornosť a modlili sa za ne.

Povolanie k posvätnéj službe „je v podstate povolaním k svätosti, a to vo forme, ktorá má pôvod vo sviatosťnom kňazstve. Svätosť je dôverný vzťah s Bohom, je nasledovaním Krista chudobného, čistého a pokorného; je bezhraničnou láskou k dušiam a darovaním sa pre ich skutočné dobro; je láskou k Cirkvi, ktorá je svätá, a chce, aby sme sa aj my stali svätými, lebo také poslanie jej zveril Kristus (*Pastores dabo vobis*, 33). Ježiš volá učeníkov, aby *boli s nim* (Mk 3, 14) v úzkom spoločenstve, ktoré pre nich pripravil (porov. Lk 8, 1-2; 22, 28). Nie lenže im dáva poznať tajomstvá nebes-

kého kráľovstva (porov. Mt 13, 16-18), ale očakáva od nich aj väčšiu vernosť vzhľadom na apoštolskú službu, ku ktorej ich povoláva. Požaduje od nich aj radikálnejšiu chudobu (porov. Mt 19, 22-23) a pokoru služobníka, ktorý bude sluhom všetkých (porov. Mt 20, 25-27). Žiada od nich vieru v prijatú moc (porov. Mt 17, 19-21), modlitbu a pôst ako účinné nástroje apoštolátu (porov. Mk 9, 29) a nezištnosť: „Zadarmo ste dostali, zadarmo dávajte (Mt 10, 8). Očakáva od nich rozvážnosť spojenú s jednoduchosťou a morálnou poctivosťou (porov. Mt 10, 26-28) a odovzdanosť Prozreteľnosti (porov. Lk 9, 1-3; 19, 22-23). Nesmie im chýbať uvedomovanie si prijatej zodpovednosti, nakoľko sú správcami sviatosť, ktoré Pán ustanovil a robotníkmi v jeho vinici (porov. Lk 12, 43-48).

Zasvätený život odhaľuje vnútornú podstatu každého kresťanského povolania k svätosti a vzťah celej Cirkvi, ako nevesty, ku Kristovi, „jej jedinému ženíchovi. „Zachovávanie evanjeliových rád je hlboko spojené s Kristovým tajomstvom. Má totiž istým spôsobom sprítomňovať tú formu života, ktorú si on zvolil, poukazujúc na ňu ako na absolútnu a eschatologickú hodnotu (*Vita consecrata*, 29). Povolania do tohto životného stavu sú drahocennými a potrebnými darmi. Svedčia o tom, že aj dnes je nasledovanie čistého, chudobného a poslušného Krista, svedectvom o absolútnom prvenstve Boha a služba ľudstvu podľa vzoru Vykupiteľa privilegovanou cestou k plnosti duchovného života.

Nedostatok uchádzačov o kňazstvo a zasvätený život, ktorý dnes možno pozorovať v niektorých prostrediach, nemá v nijakom prípade viesť k menšej náročnosti alebo k uspokojeniu sa s priemernou formáciou a spiritualitou, ale má byť pohnútkou k väčšej pozornosti pri výbere a formácii tých, ktorí keď sa raz stanú Kristovými služobníkmi a svedkami, budú povolaní svätosťou svojho života potvrdzovať to, čo ohlasujú a slávia.

3. Je potrebné využiť všetky prostriedky na to, aby povolania ku kňazstvu a k zasvätenému životu, ktoré sú pre život a svätosť Božieho ľudu nevyhnutné, boli neustále ústredným bodom spirituality, pastoračnej činnosti a modlitieb veriacych.

V prvom rade biskupi a kňazi majú byť svedkami svätosti úradu prijatého ako dar. Životom a učením majú ukazovať radosť z nasledovania Ježiša, Dobrého pastiera, a obnovujúci účinok tajomstva jeho veľkonočného vykúpenia. Svojím príkladom majú zvlášť mladej generácii ukazovať, aké strhujúce dobrodružstvo je vyhradené pre toho, kto si v stopách božského Majstra zvolil patriť úplne Bohu a ponúkol sám seba, aby každý mal život a mal ho hojnejšie (porov. Jn 10, 18).

Zasvätení muži a ženy, ktorí žijú „v srdci Cirkvi ako prvok rozhodujúceho významu pre jej poslanie (*Vita consecrata*, 3), majú ukazovať, že ich bytie je pevne zakorenené v Kristovi, že rehoľný

život je „dom a škola spoločenstva (Novo millennio ineunte, 43) a v ich pokornej a vernej službe človeku pulzuje „fantázia lásky (tamže, 50), ktorú Duch Svätý v Cirkvi neustále živí. Nech nezabúdajú, že v láske k rozjímaniu, v radosť slúžiť bratom, v čistote žitej pre nebeské kráľovstvo a vo veľkodušnom venovaní sa svojej službe spočíva sila každého povolania!

Rozhodujúcu úlohu pre budúcnosť povolání v Cirkvi sú povolané zohrať rodiny. Svätosť manželskej lásky, harmónia rodinného života, duch viery, s ktorým čelia každodenným problémom života, otvorenosť pre druhých, najmä pre tých najchudobnejších a účasť na živote kresťanského spoločenstva predstavujú vhodné prostredie na to, aby deti začuli Božie volanie a veľkodušne naň odpovedali.

4. „Preto proste Pána žatvy, aby poslal robotníkov na svoju žatvu (Mt 9, 38; Lk 10, 2). V poslušnosti Kristovmu príkazu sa každý Svetový deň modlitieb za povolania vyznačuje tým, že je časom intenzívnej modlitby, ktorá celé kresťanské spoločenstvo spoločne vedie k nepretržitému a vrúcnemu vyzývaniu Boha za nové povolania. Aké je dôležité, aby sa kresťanské spoločenstvá stali opravdivými školami modlitby (porov. Novo millennio ineunte, 33), schopnými vychovávať k dialógu s Bohom a formovať veriacich, aby sa stále viac otvárali láske, ktorou Otec *tak miloval svet, že dal svojho jednorodného Syna* (Jn 3, 16)! Venovanie sa modlitbe a jej prežívanie nám pomáha, aby sme sa pri spolupráci na budovaní Cirkvi v láske nechali viesť Kristovým Duchom. Vtedy v učeníkovi rastie vrúcna túžba po tom, aby každý človek stretol Krista a dosiahol plnú slobodu Božích detí. Táto túžba podľa príkladu Márie vedie veriaceho k tomu, aby bol pripravený povedať svoje plné a veľkodušné „áno Pánovi, ktorý povoláva stať sa služobníkom Božieho slova, sviatostí a lásky, či živým znamením Kristovho čistého, chudobného a poslušného života medzi ľuďmi našej doby.

Pán žatvy, nedaj aby tvojej Cirkvi chýbali početné a sväté kňazské a rehoľné povolania!

Svätý Otče, pozri na toto naše ľudstvo,
ktoré robí prvé kroky na ceste tretieho tisícročia.
Jeho život je ešte silne poznačený
nenávisťou, utrpením a útlakom.
No hlad po spravodlivosti, pravde a milosti
ešte stále nachádza miesto v srdciach mnohých ľudí,
čo čakajú na toho, kto im prinesie spásu,
ktorú si im prostredníctvom svojho Syna Ježiša pripravil.
Preto sú potrební odvážni hlásatelia evanjelia
i nezištní služobníci trpiacemu ľudstvu.
Prosíme Ťa, pošli svojej Cirkvi svätých kňazov,
ktorí posvätia tvoj ľud prostriedkami tvojej milosti.
Pošli dostatočný počet zasvätených mužov a žien,
ktorí budú uprostred sveta svedčiť o tvojej svätosti.
Pošli do svojej vinice svätých robotníkov,
ktorí budú pracovať so zápalom lásky,
a poháňaní tvojím Svätým Duchom
prinášať Kristovu spásu až po končiny zeme. Amen.

V Castel Gandolfo 8. septembra 2001
JÁN PAVOL II.

Ja som vzkriesenie a život,
kto verí vo mňa, bude žiť naveky.

Jn 11,25

Požehnané veľkonočné sviatky,
plné milostí a nádeje
z Kristovho zmŕtvychvstania
Vám zo srdca vyprosujú
a do Vašich modlitieb
sa odporúčajú

Váš duchovný otec Amantius,
kaplán Rastislav
a školské rehoľné sestry sv. Františka
sr. M. Barbora, sr. M. Maximiliána,
sr. M. Petra a sr. M. Damiána.

Záber z dekanského kola biblickej súťaže, kde Klčovské družstvo pozostávajúce z Veroniky Pollákovovej, Veroniky Ondrušovej a Moniky Dzurillovej obsadili 3. miesto.

Sviatosťný život vo farnosti Klčov v roku 2002

Sviatosť krstu prijali:
- Miriam Dzurillová
- Andrej Čisár

S nádejou na stretnutie sa
vo večnosti sme sa rozlúčili
s veriacimi:
- Mária Sopková (+19.1.2002)
- Katarína Polláková (+16.2.2002)
- Terézia Dzurillová (+28.2.2002)

PORIADOK BOHOSLUŽIEB

Farnosť: KLČOV

v týždni od 24. 3. 2002

do 1. 4. 2002

Deň	Liturgická oslava	Hodina	Bohoslužby
N 24. 3.	KVETNÁ NEDEĽA (NEDEĽA UTRPENIA PÁNA) Požehnanie ratolestí v kaplnke Povýšenia sv. Kríža	8.00	sv. omša za veriacich
		10.00	ž. Mária a Anna Bendžala (za zdravie)
			11.00 – zasadanie Farskej rady
		13.30	Krížová cesta
P 25. 3.	Veľký týždeň	7.00	+ Anna, Ondrej, Alžbeta, Alfonz Berko
			sv. ruženec o 6.30 hod.
U 26. 3.	Pomazanie nemocných 19.00 hod. skúška spevokolu	18.00	+ Pavol, Anna, Pavol Pitko
			sv. ruženec o 17.30 hod.
S 27. 3.	Veľký týždeň	7.00	+ Mária Tatarková
			upratovanie kostola
Š 28. 3.	ZELENÝ ŠTVRTOK USTANOVENIE EUCHARISTIE A SVIATOSTI KNAZSTVA	9.00	Omša svätenia olejov - Sp. Kapitula
		19.00	sv. omša na Pamiatku Pánovej večere Krížová cesta po dedine – doniesť sviečky
P 29. 3.	VEĽKÝ PIATOK SLÁVENIE UTRPENIA A SMRTI PÁNA Celodenná adorácia v olivovej záhrade PRISNÝ PÔST	8.00	Lamentácie - Ranné modlitby Cirkvi Adorácia v olivovej záhrade
		19.00	Obrady umučenia Pána Deviatnik k Božiemu milosrdenstvu 18.30 hod.
S 30. 3.	BIELA SOBOTA OČAKÁVANIE PÁNOVHO ZMŔTVYCHVSTANIA Celodenná poklona pri Božom hrobe	8.00	Lamentácie – Ranné modlitby Cirkvi Vyloženie Sviatosti Oltárnej v Božom hrobe
		19.00	Slávenie veľkonočnej vigílie Deviatnik k Božiemu milosrdenstvu 18.30 hod.
N 31. 3.	VEĽKONOČNÁ NEDEĽA PÁNOVHO ZMŔTVYCHVSTANIA Požehnanie veľkonočných jedál počas rannej sv. omše	7.30	sv. omša za veriacich
		10.00	sv. omša na úmysel
		13.30	Slávnostné večery
			Deviatnik k Božiemu milosrdenstvu (pol hodiny pred sv. omšami)
P 1. 4.	VEĽKONOČNÝ PONDELOK Deviatnik k Božiemu milosrdenstvu	8.00	+ Ján Chovanec, Alžbeta a Juraj Pollák
		10.00	+ Terézia Dzurillová (mesiac)

Ak ešte máte chorých, ktorí chcú pristúpiť k sviatosti zmierenia, okrem tých ku ktorým chodievame na prvý piatok, nahláste ich v zákristii.

Sviatosť pomazania chorých udelíme v domoch v utorok ráno a v kostole pri večernej sv. omši. Túto sviatosť môže prijať ten, kto je chorý, starý alebo slabý.

Vo **VEĽKÝ PIATOK** je **PRISNÝ PÔST**. Iba raz za deň do sýta sa najesť majú tí, ktorí zavŕšili 18 rok a nedosiahli 60 rok života. Nejesť mäso majú tí, čo zavŕšili 14 rok života až do smrti. Rodičia však majú viesť k pravému pokánaniu aj menšie deti. (CIC kán. 1251-1252).

Na **BIELU SOBOTU** si treba doniesť sviečky na Slávenie veľkonočnej vigílie.

Kto by ešte potreboval prijať sviatosť zmierenia, bude to možné každý deň pri ranných bohoslužbách.

V tomto týždni budú kostol upratovať: p. Lesňáková Alžbeta, Martina a p. Gembická č.d. 40, p. Ondrejčáková, Záhradníková a Bukšárová č.d. 36, p. Turáková č.d.37, p.Kalafutová č.d.39, p. Ondrejčáková č.d.41, Kyseľová a Kvasňáková č.d.42, p. Záhradníková č.d.43, p. Čuchranová Anna, Čuchranová Marta, Vozárová a Šurcová č.d.46. K upratovaniu patrí aj upratanie kaplnky Povýšenia sv. Kríža.

Na adoráciu v piatok a na poklona v sobotu sa zapíšte do zoznamov, ktoré sú uložené vzadu na stolíku.

Vydáva: Rímskokatolícky farský úrad v Klčove v spolupráci s Obecným úradom v Klčove. Redakcia: Máriin hlas, 053 02 Klčov 27, tel. 0966/4592496 alebo 4592221. Šéfredaktor: Doc. ThDr. Amantius Akimjak, PhD. Zástupca šéfredaktora: ThLic. Rastislav Adamko. Členovia redakčnej rady: Viktor Dzurilla, starosta obce, Elena Chovancová, SM. Mgr. Petra Oravcová, OSF, SM. Mgr. Maximiliána Akimjaková, OSF, Mgr. Peter Pekarčík, Ing. Alžbeta Dzurillová, Daniel Novotný, Monika Novotná. Technický a výkonný redaktor: SM. Mgr. Damiána Palenčárová, OSF. Povolenie Okresného úradu v Levoči zo dňa 18. 1. 1999. Registrácia: ISSN 1335-4213.

Všetkým farníkom prajeme počas Svätého týždňa hlboké prežívanie tajomstva smrti a zmŕtvychvstania nášho Pána i radostné a pokojné prežívanie veľkonočných sviatkov v kruhu svojej rodiny.